

2. Sindssygdomme præget af angst, uro og forvirring, hvor fangen er desorienteret, hallucineret med vrangforestillinger.
3. Sindssygdomme udelukkende præget af vrangforestillinger.
4. Skizofreni-lignende sindssygdomme.
5. Længerevarende angst- og psykosomatiske neuroser.
6. Affektudbrud i form af langvarig gråd, råben, skrig og aggressive handlinger.

Enkelte af disse sindslidelser vil være så voldsomme, at de medfører overflytning til hospital eller sygeafdeling.

Sammenfattende kan man sige, at isolationsfængsling giver anledning til udviklingen

af to specifikke isolationssyndromer, som er en direkte følge af den sociale isolation. Disse syndromer optræder hos så godt som alle efter ugers forløb og kan vare ved efter isolationens ophør. Endvidere giver isolationsfængsling i højere grad end almindelig fængsling anledning til udvikling af en række behandlingskrævende psykiske lidelser.

Efter beskrivelsen af de forskellige tilstande, som optræder under isolation, skulle det være klart, at disse er forbundet med lidelse, pine og angst. Det er derfor rimeligt og i overensstemmelse med international sædvane at betragte isolationsfængsling som en form for psykisk tortur.